

očitati, ker mu tega nisem obetal, temuč prigovarjal sem mu le, da naj svoj imenitni stan ljubi in spoštuje, da naj pomisli, da ni stana, ki bi mogel človeka izveličati na tem svetu, da naj človek zadovoljnosti in sreče išče v svojem sercu, in da naj spozná, da je ubog terpin na zemlji in vedno potrebuje božje pomoči. Bog pa svojo milost daje le tistim, ki je prosijo. Kakor čutim, se te resnice mojega prijatla Tugoslavo niso kar nič prijele. Najemnik je najemnik, kjer koli dela, — in če učitelj nima serca do šole, zastoj se mu na ušesa trobi od imenitnega učiteljskega stana, o njegovih svetih dolžnostih i. t. d. Tak ima drugo mero, s katero meri stanove. Le to bi še Tugoslava in njegove tovarše rad poprašal, če niso popred vedili, kakšni gradovi jih čakajo v učiteljskem stanu; — drugič pa bi mu še povedal, da kdor se že od mladih nog ni navadil nositi Gospodov jarem, ga bode sladak jarem še huje žulil od unega, ki se ga je zgodaj privadil. Sicer učitelj ni drugači, kakor so ljudje, med kterimi se izredi; toda to je žalostno, da je vnemarnost do vere tako zelo prevzela stanove, ki se štejejo, da so izobraženi, — in učitelj, akoravno je bil v mladosti dobro podučen, pa ko pride pozneje med samopašne in lene tovarše, si ne upa pokazati, da je boljši od njih, in ker se Boga sramuje, ga tudi Bog ne pozná in ga zapuséa. Ni pa za duhovskim stanom stana, kteremu bi bilo bolj treba keršanske poterpežljivosti in ljubezni, kakor ravno učiteljskemu. Vse podučevanje v svetnih umetnostih pa ne stori človeka srečnega, ako je serce prazno, in olika brez keršanstva ljudstvu bolj škoduje, kakor pa mu pomaga za pravo srečo. Tedaj dragi moj Tugoslav, če kterikrat bereš „Tovarševe“ liste in morda dobiš v roke pričujoče pismo, prosim te, ne bodi hud, da še kaj o tem spregovorim, in da ti svetujem, akoravno me nisi naprosil. Z Bogom!

Svetoslav.

Pod Grintovcem na Zelenem polji . . .

Novice.

Iz Zagreba. Gosp. Ivan Filipović, učitelj v glavni šoli, izdajal bode trikrat na mesec list za mladost z imenom „Bosiljak“. Pervi list je prišel že 10. t. m. na svitlo. Cena mu je za celo leto 2 gold. Naročila sprejema g. izdavec sam (Opatovina, br. 106.)

Iz Idrije. S sl. ukazom c. k. državnega ministerstva 23. avg. t. l. s št. 2969 (C. U.) je dovoljena še dalje tukajšnja začasna enoletna pripravniška šola.

Iz Predoselj. 17. avg. t. l. je bilo tukaj očitno šolsko spraševanje, pri katerem se je lepo pokazalo, da so gosp. katehet, dose-danji šenthelenski fajmošter, gosp. učenik in učenci in učenke med letom spolnovali svoje dolžnosti, kakor so se prepričali prečast. gosp. kranjski dekan in mnogo drugih poslušavcev. Vendar, ne bom po-pisoval tega, kar je navadna reč; povem samo to, kaj našo šolo tako zelo pospešuje, — je namreč ljubeznjiva radodarnost tukajšnjega žl. gosp. barona Antona Cojza. Sicer so dobili otroci, kakor vsako leto, pri šolski skušnji šolske darila; vendar blagorodnemu gospodu ni bilo to še dovolj, ter sklenejo, da hočejo bolj pridnim učencem in učenkam še sami posebne darila podeliti. Ker pa mili dobrotnik niso bili domá, kedar je bilo navadno šolsko spraševanje, je bila ta slovesnost odločena na roženkransko nedeljo. Prišlo je torej ta dan 25 učencev in učenk praznično oblečenih (deklice vse z belimi pečicami), ki jih gosp. fajmošter in gosp. učenik spremita pod prijazne lipe pred berski grad. Tu jih že pričakuje žl. gosp. baronova družina. Po kratkem prijaznem pogovoru s šolskimi otroci blagorodni gospod ukažejo, da naj se razdelé darila in sicer po svojih malih; in lej, mlada gospo-dičina baronovka — napravljena v lepi národni obleki s pečo na glavi — darila deli učencem, mladi gospodič baron pa učenkam. Darila so bile lepe bukvice, pratike, sreberni tolarčki in lepi cvetlični šopki, kakor nalasč za roženkransko nedeljo. Po prejetih darilih so dobili otroci še prav primerno malo južino, pri kateri je bilo kaj ginjaivo, ko so zraven grajsčinske strežnice tudi otrokom stregle same žl. gospé baronovke. Potem še otroci zapojó več cerkvenih in drugih kratko-časnih pesem, ter sklenejo s cesarsko.

Otroci vsi ginjeni zaterdujejo, da tega lepega dneva ne bodo nikoli puzabili in bodo vedno molili za preblegega gospoda barona in njih milo družino. Zadnjič gospod baron vljudno dajo vsake-mu otroku roko, in jih vesele razpusté z vosčilom: „Z Bogom!“ — Ljubi bravci! kaj ne, tako se djansko podpira šola in národnost. Bog ohrani preblegega gospoda barona mnogo mnogo let v prid domovine in mu te dobrote obilno povračaj v sedanjem in prihodnem življenji, in daj, da bi se zbudilo veliko njegovih posnemavcev v naši mali do-movini! — o —

Iz Ljubljane. Ravno kar smo dobili drugi natis „zemljevida slovenske dežele in pokrajin“, ki ga je dal na svito g. P. Kozler. Precej je poboljšán, razširjen in dopolnjen posebno proti hrovaški zemlji do Varaždina, Zagreba, Karlovca, i. t. d. Naprodaj je v Ljubljani pri g. Lerherju, v Celji pa pri g. Tarmonu. Rekli smo že enkrat, da tega lepega zemljevida ne sme pogrešati nobena slovenska šola, toliko bolj pa ga priporočamo sedaj, ker ima vso novo in lepšo podobo. G. J. L. Žilandrovič v zadnjih „Novicah“ g. Kozlerja prosi, da bi ceno tega zemljevida ljudskim šolam toliko znižal, da bi si vsaka

učilnica lahko napravila en iztis. Tudi „Tovars“ podpira to prošnjo; naj bi jo domoljubni g. Kozler blagovoljno uslišal!

— Bukvice „Svete pesmi za šolsko mladost“ so prav lično natisnjene in vezane v mali pripravniki in obsegajo te le pesmi: **(mašne)** „Jezus male k sebi kliče“, „Pred Bogom pokleknilo“, „Pred stolam tvoje milosti“; **(obhajilne)** „Rešnje vidimo telo“, „Razumeti kdo je vstani“, „Pridi molit, o kristjan“, „Moj zveličar, tebe vžiti“, „Duša moja, poj veselje“, „Se odperle so nebesa“, „O kam? gospod“, „Zdaj, o duša moja, pevaj“, „Cvetice ve! ki noč in dan cvetete“, „Ti, o Jezus! serčnomili“, „Serce naj ljubeznjivši“, „O Jezus, o sladak spomin“, „Pri blagoslovu“. **(Marijue)** „O Marija! lepši cvet“, „O upanje mi lepo“, „Kako bi dost storili“, „Veš, o Marija“, „Marija preblaga“, „Naj bolj blaga, mila, draga“, „O devica, bod' češena“, „Češena kraljica“, „Tebe Marija želim poslaviti“, „Ena zvezda prikazala“, „O devica“, „Češena bodi, o kraljica“, „O Marija, naša ljuba mati“, „Pred tronom tvojim, o devica“, „Moj duh iz telesa“, „Ko v jasnem pasu primiglja“, **(raznoterne)** adventna, božična, postna, velikonočna, križev teden, sveti duh, sveto rešnje telo, angel varh, vera, upanje in ljubezen, zahvalna, ssv. Ciril in Metod, sveti Alojzi. — Priporočamo jih tedaj vsem preč. šolskim prednikom, da bi jih rabili za cerkveno in šolsko petje, pa tudi za razne darilca, za kar so posebno pripravne.

— Pri g. Gioninetu se dobé novi lepopisni zvezki (Schreibthecken) za slovensko, za nemško in za slovensko-nemško pisanje. Vnanja stran vsakega tega zvezka ima podobo kakega domačega kraja, kake cerkve, kakor p. Grad pred Jamo, Ternovsko cerkev v Ljubljani i. t. d. ali pa kako drugo spodobno in podučljivo reč p. cesarskega orla, cesarsko pesem, enkrat eno i. t. d. se vé da, s slovenskimi napisi. Ti zvezki so pa tudi zato dobri, ker je v njih močan papir, skozi kterege ne gre tinta.

— 4. t. m. je tukajšnja mestna glavna šola spodobno praznovala god presvitlega cesarja Franciška Jožefa. Ko se je v šoli primerno razložil pomen tega praznika, so redoma šli učenci vseh razredov (blizo 300) v mestno farno cerkev sv. Jakopa, kjer je bilo ob 8. uri slovesno opravilo za Njih veličanstvo.

Premembe v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofiji. Postavljena sta poterj. pripravnika g. g.: Janez Gorjaneec za podučitelja v glavno šolo v Škofjokolko, in Anton Juncoc za učiteljevega pomočnika v Kostanjevico. — G. Francetu Gerbicu, učitelju v Ternovem, je privoljen začasen dopust, in njegovo službo boče opravljal g. Leopold Cvek, bivši podučitelj v Škofjiloki.

Razpis služb.

Za novi farni šoli v Loki (Lonche) in Ricmanje v koperskem (Capo d' Istria) okraji ste raspisane učiteljeve in orglavceve službi, prva s 315 gold. — druga pa z 250 gold. letnih dohodkov. Prošnje za nji se ravnaajo do sl. c. k. deželnega poglavarstva v Terstu, in se oddajajo pri sl. srenjskem predstojništvu v Loki in Ricmanji do 25. t. m.